

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/27/2016
Identifikačné číslo spisu: 4015200423
Dátum vydania rozhodnutia: 18.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4015200423.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: MUDr. P. E., K., zastúpený: IB Legal, s.r.o., advokátska kancelária, Sibírska 49, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, Štefánikova trieda 69, Nitra, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2015/006119-003 zo dňa 6. februára 2015, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/82/2015-62 zo dňa 26. februára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/82/2015-62 zo dňa 26. februára 2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Nitre napadnutým uznesením zastavil konanie vedené na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 11S/82/2015 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) z dôvodu, že žalobca podal žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty. Na túto skutočnosť musel súd prihliadnuť, keďže zmeškanie lehoty podľa § 250b ods. 1 O.s.p. nie je možné odpustiť. Žalobca si vyhradil doručovanie zásielok do poštového priechodu. Dátum príchodu zásielky, t.j. 18.02.2015 sa považuje za dátum uloženia a keďže zásielka nebola vyzdvihnutá do troch dní od jej uloženia, posledný deň tejto lehoty, t.j. 23.02.2015 (21.02.2015 bola sobota) sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel. Zásielka s administratívnym rozhodnutím žalovaného sa považuje za doručení žalobcovi dňa 23.02.2015, i keď ju splnomocnenec žalobcu fyzicky prevzal až dňa 06.03.2015.

II.

Uznesenie krajského súdu napadol žalobca odvolaním, v ktorom uviedol, že Slovenská pošta, a.s. viackrát porušila svoje povinnosti a nepostupovala v súlade so zákonom a ani so svojimi internými

prevádzkovými predpismi. Pochybenia pošty už žalobcovi viackrát spôsobili komplikácie, a preto ich bol nútený reklamovať. Žalobca podal aj trestné oznámenie vo veci zadržanej úradnej zásielky pod podacím číslom UU 399500351 zo dňa 13.02.2015, o ktorom do podania odvolania nebolo rozhodnuté. Namietal tiež, že prvostupňový súd pri rozhodovaní vychádzal z jednostranných tvrdení Slovenskej pošty, a.s., bez toho, aby to žalobcovi oznámil a dal mu možnosť vyjadriť sa. Žalobca spochybnil doručovanie predmetného rozhodnutia zo strany Slovenskej pošty, a.s. Poukázal tiež na ustanovenie § 24 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) s tým, že fikciu doručenia nie je možné použiť, keďže žalobca sa v mieste doručenia dlhodobo nezdržiava. V danom období sa zdržiaval v Nemecku, čo preukazoval pokladničnými dokladmi z 18.02.2015, 23.02.2015. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že prevzatie zásielky dňa 06.03.2015 nepreukazuje pravdivosť tvrdenia žalobcu, že dve splnomocnené osoby pravidelne 2x týždenne kontrolujú P.O.BOX žalobcu. K žalobcom uvádzaným pochybeniam pošty v súvislosti s doručovaním napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj s doručovaním iných úradných zásielok sa žalovaný nechcel vyjadriť. Poukázal na ustanovenie § 24 ods. 1, 2 Správneho poriadku a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Podľa § 24 ods. 1 Správneho poriadku v znení účinnom ku dňu vydania administratívnych rozhodnutí dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku v znení účinnom ku dňu vydania administratívnych rozhodnutí ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Podľa § 25 ods. 2 Správneho poriadku v znení účinnom ku dňu vydania administratívnych rozhodnutí ak nemožno doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu, ktorú uviedla alebo je známa, ani na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je správnomu orgánu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky správnomu orgánu za doručenú, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvie.

Podľa § 25 ods. 3 Správneho poriadku v znení účinnom ku dňu vydania administratívnych rozhodnutí, ak nemožno doručiť písomnosť podnikateľovi - fyzickej osobe na adresu, ktorú uviedla alebo je známa,

ani na adresu jej miesta podnikania uvedenú v živnostenskom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je správne mu orgánu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky správne mu orgánu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa podnikateľ - fyzická osoba o tom nedozvie.

Podľa § 25 ods. 4 Správneho poriadku v znení účinnom ku dňu vydania administratívnych rozhodnutí ak si adresát vyhradí doručovanie zásielok do poštového priechodu, pošta adresátovi oznámi príchod zásielky, možnosť prevzatia a odbernú lehotu na predpísanom tlačíve, ktoré vloží do poštového priechodu. Ak si adresát na základe dohody preberá zásielky na pošte a nemá pridelený priechod, pošta tieto zásielky neoznamuje. V oboch prípadoch sa dátum príchodu zásielky považuje za dátum uloženia. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri skúmaní dôvodnosti námietky žalobcu z obsahu administratívneho spisu zistil, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2015/006119-003 zo dňa 06.02.2015 bolo žalobcovi podľa doručky neúspešne doručované dňa 18.02.2015 a opakovane dňa 19.02.2015, pričom zásielku prevzal dňa 06.03.2015 splnomocnenec žalobcu. Žalovaný na svojom rozhodnutí vyznačil právoplatnosť dňom 23.02.2015. Správne mu orgánu sa teda zásielka s prvostupňovým správne m rozhodnutím nikdy nevrátila ako nedoručená. Doručka súčasne obsahuje údaj o reálnom doručení písomnosti v priebehu plynutia odbernej lehoty, a to dňa 06.03.2015 podpisom splnomocnenca.

Prvostupňový súd bol toho názoru, že na doručenie zásielky žalobcovi je nutné aplikovať fikciu doručenia, a teda zásielku považoval za doručenú dňom 23.02.2015, na základe čoho mal za to, že žalobca podal žalobcu na správne m súde oneskorene.

Právna úprava doručovania písomností správne m orgánom účastníkom správne ho konania je upravená v ustanoveniach § 24 až 26 Správneho poriadku.

Zásadnou právne u otázkou v konaní je vzájomný vzťah ustanovenia o doručovaní písomnosti do vlastných rúk (reálne prevzatie zásielky adresátom) podľa § 24 ods. 1 Správneho poriadku k ustanoveniu o náhradnom doručení zásielky (fikcia doručenia) § 24 ods. 2, resp. § 25 ods. 4 Správneho poriadku.

Ustanovenie § 24 ods. 2 Správneho poriadku o náhradnom doručovaní je iba systematickým doplnkom aplikácie ustanovenia § 24 ods. 1 Správneho poriadku o reálnom doručení. Za obdobné je možné považovať aj náhradné doručenie uvedené v § 25 ods. 4 Správneho poriadku v poslednej vete.

K aplikácii ustanovení náhradného doručenia môže dôjsť iba v prípade, že nedošlo k reálnemu doručeniu. Doručenie je skutkovou otázkou. V danom prípade doručenie, a to náhradné doručenie a aj reálne doručenie preukazuje jedna a tá istá doručka. Z doručky je zrejmé, že došlo ku konkurencii spôsobov doručovania zásielky tým, že v priebehu odbernej lehoty si adresát zásielku reálne prevzal. Pokiaľ doručka, z ktorej správny orgán vychádza preukazuje súčasne reálne doručenie, správny orgán už skutočnosti týkajúce sa náhradného doručenia neskúma. Náhradné doručenie je iba subsidiárnym prostriedkom doručovania písomností, jeho okolnosti musia byť vždy riadne preukázané, spravidla vyžaduje ďalšie dokazovanie. Uprednostnenie náhradného doručenia na základe toho istého dôkazného prostriedku nemožno považovať za ústavné konformné podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy v spojení s čl. 46 ods. 2 Ústavy SR. V tejto súvislosti najvyšší súd reflektuje rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, a

to nálež II. ÚS 65/2010-49.

Doručenka v tomto prípade preukazuje, že došlo k faktickému prevzatiu zásielky žalobcom. Uplatnenie inštitútu fikcie doručenia by vyžadovalo ďalšie dokazovanie, napr. či došlo k oznámeniu o ďalšom osobnom doručení, či sa adresát v mieste doručovania zdržiaval a pod. V prípade, že adresát zásielky, v tomto prípade žalobca, resp. jeho splnomocnenec, si zásielku osobne prevezme na pošte, je vylúčené aplikovať inštitút náhradného doručenia. Takýto postup by bol v rozpore s účelom a zmyslom ustanovenia upravujúceho inštitút náhradného doručenia, ako aj v rozpore s princípom právnej istoty.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dodáva, že judikatúra najvyššieho súdu nebola vo veci uplatnenia fikcie doručenia v zmysle § 24 ods. 2, resp. § 25 ods. 4 Správneho poriadku jednotná. Napríklad ešte v rozhodnutí sp. zn. 10Sžd/20/2011 zo dňa 25.04.2012 senát najvyššieho súdu uviedol, že ak sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky, považuje sa posledný deň trojdňovej lehoty uloženia zásielky za deň jej doručenia a to aj v prípade, že sa adresát o uložení zásielky nedozvedel, príp. sa o uložení dozvedel, ale si ju vyzdvihol až po uplynutí tejto trojdňovej lehoty. Z posledných rozhodnutí najvyššieho súdu napr. sp. zn. 3Sžp/6/2013 zo dňa 17.09.2013, 4Sžo/67/2014 zo dňa 06.10.2015, 4Sžo/85/2015 zo dňa 01.03.2016, 3Sžo/101/2015 zo dňa 30.03.2016, 6Sžo/81/2015 zo dňa 25.01.2017, 3Sžo/245/2015 zo dňa 26.04.2017 je možné aj v tejto otázke konštatovať určitý názorový posun odvolacích senátov, keďže i uvedené rozhodnutia odôvodňujú prednosť faktického doručenia zásielky pred fiktívnym s akcentom na princíp právnej istoty.

Najvyšší súd SR v súlade s citovanými právnymi predpismi, ako aj v súlade s najnovšou judikatúrou Najvyššieho súdu SR konštatuje, že zásielka obsahujúca druhostupňové rozhodnutie správneho orgánu č. OU-NR-OVBP2-2015/006119-003 zo dňa 06.02.2015 bola žalobcovi doručená dňa 06.03.2015, a teda zákonná 2-mesačná lehota na podanie žaloby na preskúmanie rozhodnutia v správnom súdnictve začala žalobcovi plynúť dňa 07.03.2015, posledný deň tejto lehoty pripadol na 07.05.2015. Žalobca podal na krajskom súde žalobu osobne dňa 06.05.2015, teda v zákonom stanovenej lehote.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Nitre po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, na základe čoho Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. f/, ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p.

O náhrade trov konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci podľa § 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.